

[Glønborg]

Det har været svært at sidde og lade være med at tage nogle korte bemærkninger. Jeg har haft lyst til mange gange under debatten her at blande mig, men jeg har været håndfast og sagt: Nu tier du stille, indtil det bliver din tur.

Kristeligt Folkeparti har tilkendegivet, at vi ved, at der på Christiania også sker noget positivt. Ideen om solidaritet er imidlertid som hovedprincip smuldrer derude. Jeg husker, at det slog mig den allerførste gang, jeg besøgte Christiania, at her syntes jeg egentlig der var den samme sociale standsforskel, som man finder i samfundet udenfor. Allerede for mange, mange år siden kunne vi se flotte, store boliger og de elendigste rønner. Men o.k., tænkte jeg, der må jo nok vise sig nogle resultater af den højt besungne solidaritet, som skulle være derude.

Men da jeg for ganske nylig endnu en gang var på Christiania, måtte jeg bare konstatere, at det ikke er blevet spor bedre, tværtimod, det er blevet i uhyggelig grad værre. Der er en kæmpe forskel på levevilkårene i dagligdagen for dem, der er dårligt stillede derude, og så »The Upper Ten« derude.

Der er ét problem, man, så vidt jeg ved, har fået løst: Man har fået de hårde stoffer væk. Men hashen er stadig et stort, stort, stort problem. Og vi må bare konstatere, at det evner man på Christiania ikke at klare alene.

Der er megen kriminalitet. Jeg skal ikke gøre op, hvor der er mest vold, indenfor eller udenfor, det synes jeg ikke jeg kan registrere. Så skulle jeg komme der noget tiere.

Men med hensyn til almindeligt svineri kan man såmænd finde nogenlunde lige så meget ved at gå sig en tur på en gade på Nørrebro, hvor jeg bor, som man finder de fleste steder i Christiania. Men jeg er modstander af svineri på Nørrebro og i Christiania og alle andre steder. Jeg synes godt, vi kunne hjælpes ad med at få klaret noget af det.

Men der er én ting, der generer mig. Det er, at der bor folk på Christiania, som har gode indtægter, som har arbejde udenfor, og som foregiver at gøre et stykke arbejde for deres dårligt stillede medmennesker på Christiania, men hvor solidariteten ikke rækker så langt, at de vil være med til at betale for forbruget for de andre, som er dårligt stillede. Det undrer mig også, at det er samme takst for alle derude, uanset om de bor i et af de store, gode huse, eller de

bor i en af rønnerne. Jeg synes nok, man savner lidt solidaritet fra de stærke, de bedst stillede derude.

Når det er sagt, vil jeg stadig væk minde om, at jeg siger: Der findes efter min bedste overbevisning også mennesker på Christiania, som virkelig øver en medmenneskelig indsats for de dårligt stillede derude. Det er derfor, vi har skrevet i vores forslag, at der er nogle aktiviteter, vi godt vil være med til at videreføre på en eller anden måde.

Jeg vil sige personligt, at jeg har sympati for en lidt primitiv livsform. Jeg har såmænd egentlig lidt sympati for meget af det, der foregår oppe i Thylejren. Men der er en kæmpestor forskel. De mennesker købte selv deres område og gik i gang.

Nogle af de ideer, der ligger bag Christiania, kunne jeg godt lide at vi på en eller anden måde fik videreført. Også at vi måske gav nogle lempelser fra, skal vi sige de almindelige, normale indretningsprincipper for huse og den slags, altså boliger. Jeg kunne godt tænke mig, at vi lempede det lidt. Men så skal det være noget, vi bliver enige om. Det skal ikke være noget, man bare tiltager sig som en privat ret. Jeg er absolut modstander af, at man gør det i en stor dyng på Christiania. Jeg vil meget hellere have nogle små afdelinger rundt omkring, hvor vi tillader lidt primitivitet.

Så vil jeg gerne sige tak til forsvarsministeren for det, der er svaret på, det, der er lagt på bordet. Jeg tror, det kan danne grundlag for et fornuftigt arbejde i Christiania.

Jeg håber, at når hr. Qvist Jørgensen har fået lov til at aflevere sine sensationsoverskrifter i form af udtalelserne her i dag og dem, vi tidligere har set om det her – om overflødig skrivebordsarbejde og den slags – så er også hr. Qvist Jørgensen er klar til at gå ind i et seriøst arbejde i udvalget, hvor vi kan prøve på at finde hinanden.

Og så vil jeg bede om, at hr. Qvist Jørgensen og andre, som har stor kærlighed til Christianiaideen, vil medvirke til hos Christianiabeboerne at fremkalde forståelse for, skal vi sige de principper, vi lever efter uden for murene. Jeg tror egentlig, at viljen til forståelse overmuren ikke er meget større hos Christianiabeboerne end hos almindelige beboere udenfor. Lad os prøve at hjælpe hinanden med denne forbrødring.